

РЕШЕНИЕ

№ 518

гр. София, 01.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 25.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **10214** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Делото е образувано по жалба на Д. М. Ц. от [населено място] срещу Писмо № 95.00.5120/07.10.2020г., изготвено от П. Р., Директор Дирекция „Правни действия“ при Министерство на правосъдието, с което е отказан достъп до обществена информация.

С жалбата се иска отмяна на оспорения отказ, като се сочат основания за неговата незаконосъобразност.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателката не се явява и не се представлява.

Ответникът се представлява от юрк Б. с редовно пълномощно, която моли жалбата да бъде оставена без уважение и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, на база данните по делото, становищата на страните и въз основа на закона, намира следното:

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане, като подадена от правнолегитимирана страна и в срок.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна, по следните съображения:

Настоящата жалбоподателка е отправила заявление по реда на ЗДОИ вх. № 95-00-51/25.09.2020г. до Министерство на правосъдието със следното съдържание: Моли да ѝ бъде предоставен достъп по следната информация: копие от писмо до Министъра на правосъдието вх. № 92-20-21/01.03.2019г.

На това заявление е изготвено писмо-отговор, предмет на настоящото оспорване, както следва:

Направен е анализ на разпоредбата на чл.2, ал.1 от ЗДОИ, вкл. дефиниция на „обществена информация“. Посочено е, че съгласно чл.13, ал.1 във връзка с ал.2 от ЗДОИ, достъпът до служебна обществена информация е свободен, с изключение на предвидените в ал.2 случаи, допускащи ограничение.чл.13, ал.2, т.1 допуска такова изключение, когато се касае за информация, свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и нямаща самостоятелно значение.

Посочено е, че със заявление на лицето от 18.09.2020г. е поискано предоставянето на достъп, свързан с доклад за извършена проверка по подадена жалба №94-00-80/05-03.2019г., като с Решение № 95-00-49/28.09.2020г., същата е предоставена.

Исканата с настоящото заявление информация не представлява обществена информация, а е служебна такава по смисъла на чл.11 от ЗДОИ, тъй като няма самостоятелно значение, а има подготвителен характер за доклада по жалба от 05.03.2019г.

Съдът не споделя изложените от органа изводи, но въпреки това намира жалбата за неоснователна, поради следното:

Трайно установено е в теорията и съдебната практика, че обществената информация следва да се възприема като данни, сведение за нещо или някой, от които сведения лицата следва да имат възможност да си изградят мнение за дейността на задължените субекти по чл.3 от ЗДОИ.

Също трайно установено е, че тези данни или сведение следва да бъдат търсени именно като такива, а не като конкретно посочени документи. Последните безспорно съдържат данни и сведения, но самото им търсене като документи разколебава причините за исканата информация.

Иначе казано, по реда на ЗДОИ не следва да се търсят, респ. предоставят конкретни документи, а следва да се търси, респ. предостави наличната в тях информация като такава, което е и смисълът на закона.

Следователно, като е направила запитването си по начина, цитиран по-горе, а именно – „... да ми бъде предоставено копие от писмо №...“, лицето неправомерно е сезирало органа и действително заявлението му подлежи на отказ.

Изложените мотиви от органа са вътрешнопротиворечиви, тъй като същият заявява, че не е налице обществена информация, тъй като същата била служебна.

Служебната информация е обществена информация, като има точно дадена дефиниция в чл. 13 от ЗДОИ. Нейният достъп е свободен, освен при изключенията, визирани в закона, между които е да се касае за подготвителен акт, който няма самостоятелно значение. Дали търсеното писмо е такова или не, съдът не може да прецени, поради неприобщаването му по преписката. Споделя се съмнението от жалбата, че няма как търсеното писмо да е във връзка с подготовката на доклад по жалба от 05.03.2019г., тъй като писмото е от предходна дата – 01.03.2019г. Дали обаче то представлява междинен акт без самостоятелно значение по друга преписка, което би било предпоставка за постановения отказ, няма как да бъде преценено.

Въпреки изложеното, съдът приема отказа за правилен като краен резултат, с оглед изложеното по-горе, а именно – търсенето на обществена информация не може да бъде формулирано чрез изискване на конкретен документ. Следва да бъде формулирано искане за предоставяне на информацията, възпроизведена или съдържаща се в същия.

Последното е достатъчно за неуважаване на направеното заявление, което като

результат е постигнал органът, поради което жалбата се явява неоснователна.

При този изход на спора, в полза на ответника следва да бъдат присъдени претендираните разноси в размер на 100 лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. М. Ц. от [населено място] срещу Писмо № 95.00.5120/07.10.2020г., изготвено от П. Р., Директор Дирекция „Правни действия“ при Министерство на правосъдието, с което е отказан достъп до обществена информация.

ОСЪЖДА Д. М. Ц. да заплати в полза на Министерство на правосъдието 100 / сто/ лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: